

טלוויזיה

צל"ש

מיסמך אוושי נדיר

אי-אפשר שלא לחזור ולתת צל"ש ל-ויקטור נחמיאס עבור כתבתו ביומן השבוע (יום ו', 10.1). נחמיאס, בעזרת הצלם טיבי קנדל, ריאיון תושבים לבנוניים מעבר לגדר בגבול הצפוני. השניים הצליחו לדובב כפי ריים, אנשי-צבא. תושבי ביירות ותיירים מכוויית באופן חופשי לגמרי, תוך הכוונתם בשאלות טובות ובצורת ראיון שלא הגיחה למתראיינים לחשוש מפני המצלמה. כתבתם של נחמיאס וקנדל היתה מיסי מך אוושי ממדרגה ראשונה, וסקופ עיי-תונאי מהנדירים בטלוויזיה.

מאחורי המסך

כנופיית ג'והחיות

בחודש הבא תחיל הטלוויזיה בהקרנת סידרה חדשה, כנופיית ג'והחיות. הסידרה מספרת על קבוצת לוחמי המחתרת הצרפתיים. תית, הנפגשים שלושים שנה מאוחר יותר בעיר הנופש ניצה בריבירה הצרפתית ו-חוזרים לימים הטובים שלהם - להרפתקאות ולמתח.

בסידרה הנמשכת על-פני שישה פרקים בני שעה כל אחד מופיעים שחקנים ידועים. היא צולמה כולה בריבירה הצרפתיים. תית כשהמפיק הוא הרברט הירשמן והבמאים הם סירני היירס וג'ון היר. את המוסיקה המלווה את סירטי הסידרה כתבו איש החיפושיות פול מקארטני ואשתו לינדה.

הרפתקני כנופיית ג'והחיות משתמשים בכינוייהם מהמחתרת נגד הנאצים, ב-הרפתקאותיהם החדשות. ברייאן קית, אביהם של ג'ורג' ובאפי ממישפחה שכזאת משחק את סטפן הלוי, או בכינויו המחתרתי השועל, איש עסקים נירורקי החוזר לימי-צעוריו. ג'ון מילס, אביה של הלוי מילס, משחק את קפטין טומו רוזן, הפיל, בעל חנות תכשיטים בניצה. לילי פלמר היתה הפנתר ב-מחתרת ואלמנתו של קלוד רוזיה, מי שהיה האב וניצה על-ידי היסטאפי. פלי מר משחקת בעלת-מיסעדה בניצה. בארי מורס משחק את תפקידו של אלן מרנר, קנדי בעל מוסך בוואנקובר.

הכנופייה שהתאחדה מחדש כדי לנקום במשתף-פעולה עם הנאצים שהסגיר או-תם בימי-המלחמה, מחליטה להמשיך יחד בתפקיד של ריבין הור מודרני, לגנוב מעשירים ולחלק את הכסף לעניים, לבצע משימות מיוחדות תמורת תשלום רב, לתת את הכסף למוסדות צדקה ולהעניק לצופים שש שעות של מתח.

עיחואית-ספורט ראשונה

בעוד כשלושה חודשים יוכלו צופי מבט ספורט לחזות באשה, כתבת-ספורט ראשונה זה מזה אלפיים שנה.

בקורס החדש לכתבי-ספורט, אשר נפתח בשבוע שעבר, משתתפים 14 כתבים חדשים, ביניהם גם אלינור טילמן (31), רמת-גנית, בלונדית, מורה לחינוך גופני. את קורס כתבי-הספורט מארגנת מחלקת ההדרכה של הטלוויזיה בראשותו של דן עמית. הוא יאריך שלושה חודשים, ובסיומו יסורו הכתבים החדשים בערים שונות בארץ, ארבעה-עשר המאושרים נבחרו מתוך כ-300 אנשי-ספורט שהגישו את מועמדותם לקורס.

פני הדובר כפני הרשות

בעולם העסקים ידוע שימפעל או מוסד כושלים צריכים יחסי ציבור ופרסום טרם ככל האפשר, כדי לכסות על מגרעור תיהם ומחדליהם.

נראה כי רשות השידור עדיין לא הבינה חוק עתיק-יומין זה.

מחלקת הדוברות ויחסי-הציבור של רשות השידור מצליחה להוות בבואה נאמנה של הרשות כולה, מחלקה כושלת ש-אינה משרתת את תפקידיה ואת העיתונאים המנסים להביא לידיעת הציבור על המתרחש באמצעי התיקשורת ההמונית היחידות בארץ.



אשת-עסקים

בלתי-נידלה המסוגלת לעבוד 48 שעות ברציפות. העבודה חשובה לה יותר מכל, אך היא גם אשת-חברה ידועה המרבה לבלות במטיבות.

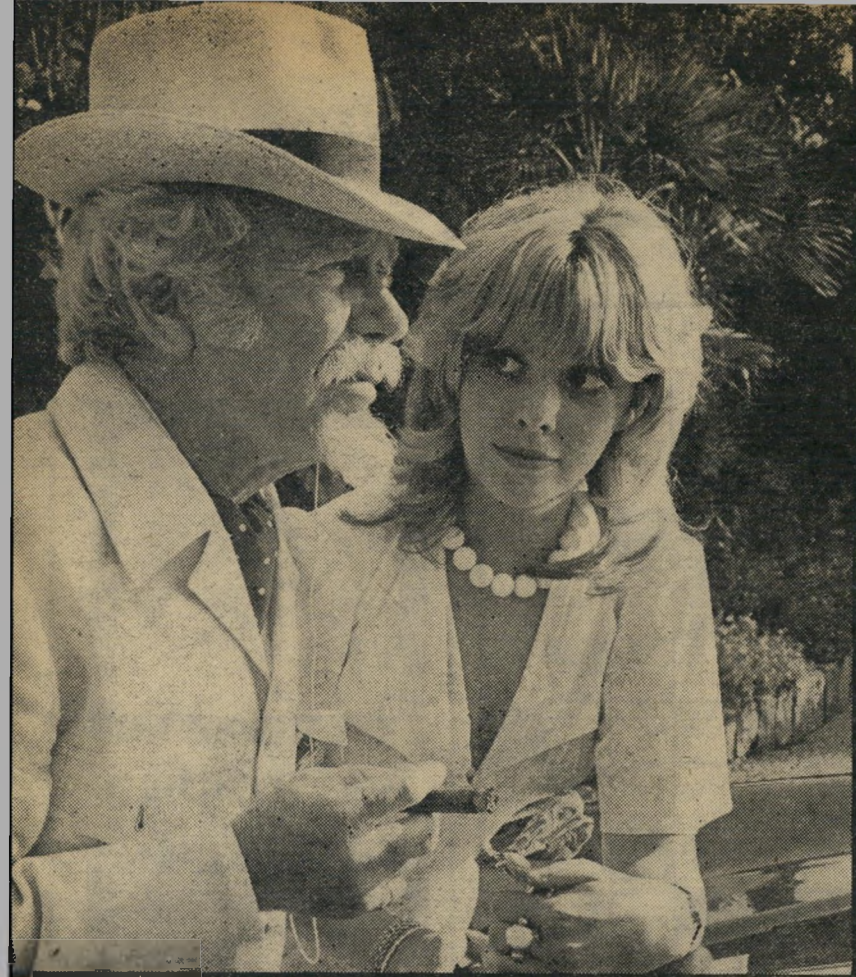
היקרים שבהם היתה משתמשת קודס-לכן, עבדה עם בדי טריקו ופגלן שהיא עצמה תכננה את הדפוסיהם. השימוש בבדים אלה הויל מאד את מחירי הבגדים. רוחלה, בת 30 פלוס, היא דמות מוכרת מאד בחוגי החברה התליאביבית. היא לבושה תמיד במיטב האופנה האחרונה, גה, מבלה במסיבות, נחשבת כרקדנית מצויינת. את הדירה שלה, בבית ישן מאוד, תכננה במודייה עד לפירטייה-הפרטים, ופיקחה על המלאכה בעצמה.

שישי-שבת מצילים אותה, היא אומרת. אלה הימים היחידים שבהם אני יכולה לנוח ממש. אינני יוצאת ואינני מבלה, ואני אוגרת כוח ומתייחדת עם עצמי. מאורמתמיד היתה כה טרודה בעבודתה, עד שעניין המישפחה, בעל וילדים, לא עלה כלל על הפרק. רק כיום אומרת רוחלה: אני מצטערת רק שלא התחתנתי, עשיתי ילד והתגרשתי.



מלבישה

רוחלה ברדין נודעה כמלבישת הצעירות בארץ. היא דוגלת בסגנון צעיר, מחמיא ונועז, תפור ללא כללים, אבל מקורי. עימה בתמונה: חנה אורדג, שהיתה נערת-ישראל.



מילס ווילסון, כנופיית ג'והחיות

נקמה אחרי 30 שנה

עות בו מיספר מילות-הסבר בלתי מחייב, ולרוב נטול כל כישרון. לעיתים נדירות ביותר מקבל העיתונאי חומר רקע הולם, תצלומים והסברים מעמיקים. וגם אז רק לאחר שהוא מצליח לגלות בעצמו את המפיק או האחראי על אותה תוכנית ולחלוב אותו.

יש ארבעה אנשים ברשות השידור אשר משכורתם היא כזוהו כסף ציבורי ואם לא יתעורר מנכ"ל הרשות יצחק ליבניץ, הידוע דווקא ברגישותו הרבה למילה הכתובה, ויערוך סדר כללי במחלקה זו, יצטרכו העיתונאים להמשיך ולהיות ניוונים משמועות, הדלפות מיקריות והרבה מאוד מזל.

מישטרה בטלוויזיה

מוקד מישטרת ירושלים שידר ידיעה בהולה לניידותיו ביום הרביעי בשבוע שעבר: "אדם משתולל בבניין רשות השידור ברוממה".

ניידת שהגיעה במהירות לבניין, מצאה שם צעיר שקט, אשר לא הבין כלל על מה כל המהומה. גם השוטרים, אחרי שחקרו מה בדיוק אירע, לא הבינו מדוע הועקו.

מסתבר כי האחראי בפועל על המשק רפי צדוק, נתקל באחד מהעובדים ה-זוטרים במחלקה כשהוא שר לו להנאתו, בקול שקט, דווקא במיסדרונות המישרדים. צדוק אינו אוהב שירה והורה לצעיר להדלול שמות. הצעיר סירב ואז הועק צדוק את המישרה בטענה כי "יש מש" תולל בבניין".

היועץ המיטפטי של הרשות, נתן כהן, שהוועק לאחר שהגיעה המישרה, ביקש את סליחת השוטרים על קריאת-השואא. והיה צריך לעמול קשה כדי לשכנע אותם לא לעצור את צדוק עצמו בעוון הועקת מישרה.

אולפן-חרום חדש

בשבוע שעבר הסתיים המסא-המתן בין הנהלת רשות השידור לבין אחד ממוסדות התרבות בתליאביב, על הקמת אולפני-החירום לרדיו ולטלוויזיה.

האולפנים יוקמו באותו מוסד, הנמצא בלב-ליבה של תליאביב, ובשלב ראשון יהיו הם אולפני-רדיו משוכללים.

באותו מוסד קיים גם אולם גדול אשר יוכל לשרת את הטלוויזיה בזמן חירום. הנהלת רשות השידור הצליחה לקבל את מתן אותו מוסד, ואת חחדרים הסמוכים לו, ללא כל תשלום.

בראש המחלקה עומד ארי אבנר, איש רדיו ותיק. אבנר עוסק משך מרבית הזמן בכתיבת תשובות למכתבי-הלונה רבים או מיכתבי-שבת מעטים המגיעים לרשות. לידו מוצבת רבקה בהרי, אשר תפקידה הרשמי הוא אחראית על קישורי-פנים, אולם לבד מהיותה מזכירת הוועדה לפרטי רשות השידור, המגע בינה לבין העיתונאים הוא מצומצם ביותר.

שישנה קוזיק ממלאת פונקציה חשודה. היא אחראית על אירגון הופעותיהם של עובדי רשות השידור בהרצאות בקיבוצים צים ובמושבים. תפקיד חשוב לכל הדעות, אשר כל פקידה מתחילה יכולה היתה ל-מלא אותו.

תפקידה של עדנה חפץ הוא למסור מידע לעיתונות על התוכניות העתידיות להיות משודרות ומוקדמות. אולם מאחר שמעולם לא נמסרה הוראה חד-משמעית למפקדים, במאים ומנהלי מחלקות להעביר לחפץ חומר על עיסוקיהם, צריכה היא להתחנן לכל פירוש של אינפורמציה, ו-היוצרים למיניהם עושים לה טובה גדולה כשהם מואילים לספר לה משהו.

כך קורה שבעלי המדורים העוסקים ברדיו או טלוויזיה או המבקרים, מקבלים מרשות השידור את ההדפס עם רשימת ה-תוכניות לשבוע הבא, כאשר לעיתים מופיר



דובר אבנר משכורת למה?